

Drahí bratia v biskupskej, kňazskej a diakonskej službe, zasvätené osoby, drahí bratia a sestry,

keď 27. marca 2020 Svätý Otec František sám v daždi prechádzal cez prázdne Námestie svätého Petra, aby sa modlil za svet v čase pandémie, povedal aj tieto pamätné slová: *„Nie sme sebestační; ako si niekedy na tom zakladáme. Potrebujeme Pána, ako starí moreplavci potrebovali hviezdy.“* Jeden a ten istý Kristus je prítomný v eucharistickom chlebe na každom mieste na zemi. To znamená, že ho môžeme stretnúť len spolu so všetkými ostatnými. Môžeme ho prijať len v jednote. Výstižne to vyjadril apoštol Pavol vo svojom Prvom liste, ktorý napísal veriacim do Korintu: *„Keďže je jeden chlieb, my mnohí sme jedno telo, lebo všetci máme podiel na jednom chlebe.“* (10,17) Dôsledok je jasný, drahí spolubratia: nemôžeme komunikovať s Pánom, ak nekomunikujeme navzájom. Ak sa chceme postaviť pred Pána v chráme, musíme sa tiež pohnúť v ústrety jeden druhému. Je to môj spolubrat kaplán, naši farníci, alebo kňaz vo vedľajšej farnosti... Z tohto dôvodu sa musíme naučiť veľkú lekciu odpustenia: nenechať v duši pôsobiť červíka hnevu, porovnávaní, alebo závesti, ale otvoriť srdce veľkodušnosti počúvania druhého, otvoriť srdce porozumeniu voči nemu, dobroprajnosti, prípadnému prijatiu jeho ospravedlnenia.

Keď prijímame sväté prijímanie, Kristus sa nám dáva. Prichádza k nám vo všetkej pokore, ako k nám prišiel vo vtelení, aby sme ho prijali a stali sa s ním jedno. Boh miluje tento svet. V Ježišovi Kristovi z lásky k nám prišiel na tento svet. Z lásky k nám sa obetoval na kríži. Cez Eucharistiu sme spojení s totu Božou láskou. Kristus sa nám dáva, aby sme pokračovali v pútnickej ceste k životu s ním až k plnosti Božieho kráľovstva. Sme pútnikmi nádeje. Prosím a povzbudzujem Vás, milí spolubratia, budme živým znamením tejto nádeje. Budme ohlasovateľmi nádeje a milosrdenstva, nie beznádeje a súdu. Približujte sa k Vaším farníkom s pohľadom Dobrého pastiera, ktorý sa nesnaží súdiť, ale milovať. Zvlášť v tomto jubilejnom roku na to pamätajte v našich homíliách, pri sv. spovediach, ale najmä našim radostným svedectvom kňazského života. Naš vzťah s Kristom nie je obmedzený na súkromnú sféru; nie je to len pre nás samotných, alebo pre úzko skupinu vyvolených. Samotné spoločenstvo v Kristovej sebadarujúcej

láske, spôsobuje, že vykročíme za hranice viditeľného spoločenstva farníkov ku všetkým. Milujme ich tou láskou, ktorou Pán miluje nás a všetkých ľudí. Kňaz je človekom pre všetkých, ako to hovorí svätý Pavol: „Pre všetkých som sa stal všetkým...“ (1 Kor 9,22)

To, čo svet potrebuje, je Božia láska, potrebuje stretnúť Krista a veriť v neho. Na samom konci slávenia svätej omše sme aj my, ktorí sme prijali Kristovo Telo a Krv, vyslaní ohlasovať radostnú zvesť tomuto svetu: „*Chod'te v pokoji a oslavujte Pána svojím životom.*“ Svätý Otec František nám pripomína: „Každý kresťan je misionárom v tej miere, v akej sa stretol s láskou Boha v Ježišovi Kristovi.“ Po rozhovore s Pánom Ježišom žena Samaritánka ohlasovala Mesiáša svojim rodákom. Apoštol Pavol po svojom obrátení ihneď ohlasoval Ježiša, že je Božím Synom... Bratia, kňaz je druhý Kristus! Môžu ho teda naši laickí bratia a sestry stretnúť v nás? Môžu povedať, že po stretnutí s nami sa stretli s Kristom? Alebo skôr utekajú od nás, ba dokonca pred nami? Aby svet uveril v Krista, potrebuje aj naše svedectvo života, že tak ako Otec poslal Syna, tak teraz Syn posiela každého z nás. Nebojme sa! On nám dôveruje a je s nami aj uprostred našich slabostí a nedokonalostí. Ďakujem Vám za Vašu horlivosť pre Pána a jeho ľud.

V tejto chvíli sa obraciam aj na vás, bratia a sestry, touto s prosbou. Vkladajte pri každej svätej omši na oltár nás, vašich kňazov. Pomáhajte nám naplňať v našich farnostiach a vnašej diecéze Ježišovu víziu Cirkvi a jeho plán spásy. Modlite sa za svojich kňazov a prosím, modlite sa aj za mňa. Amen.